

२०७२ आषाढ १८ शुक्रवार ३-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमी सच्चा-सच्चा वैष्णव बन्नु छ, सच्चा वैष्णवले भोजनको परहेजको साथसाथै पवित्र
पनि रहनुपर्छ ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ अवगुण यदि गुणमा परिवर्तन भयो भने बेडा पार हुन सक्छ ?

उत्तर:- सबैभन्दा ठूलो अवगुण हो मोह । मोहकै कारण सम्बन्धीहरूको यादले सताइरहन्छ ।
(बाँदनीको उदाहरण) कसैको कुनै सम्बन्धी मन्यो भने १२ महिनासम्म उसलाई याद
गरिरहन्छन् । मुख छोपेर रोइरहन्छन्, याद आइरहन्छ । यसैगरी यदि बाबाको यादले
सतायो, दिन-रात तिमीले बाबालाई याद गर्नु भने तिम्रो बेडा पार हुन्छ । जसरी लौकिक
सम्बन्धीलाई याद गर्छौ त्यसैगरी बाबालाई याद गर्नु भने त अहो सौभाग्य .... ।

ओम् शान्ति । बाबा सधैं बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबाको यादमा बस ।
आज त्यसमा थप्नुहुन्छ- केवल बाबा मात्र होइन उहाँलाई अरू पनि सम्झनु छ । मुख्य कुरा यही नै
हो- परमपिता परमात्मा शिव, उहाँलाई गड फादर पनि भनिन्छ, ज्ञानसागर पनि हुनुहुन्छ । ज्ञानसागर
हुनाले गुरु पनि हुनुहुन्छ, राजयोग सिकाउनुहुन्छ । यो सम्झाउनाले सम्झन्छन्- सत्य बाबाले
यिनीहरूलाई पढाउँदै हुनुहुन्छ । प्राक्टिकल कुरा उहाँले सुनाउनुहुन्छ । उहाँ सबैको पिता पनि हुनुहुन्छ,
टीचर पनि हुनुहुन्छ, सद्गतिदाता पनि हुनुहुन्छ अनि फेरि उहाँलाई ज्ञानका सागर (नलेजफुल)
भनिन्छ । उहाँ पिता, टीचर, पतित-पावन, ज्ञानसागर हुनुहुन्छ । पहिले-पहिले त बाबाको महिमा
गर्नुपर्छ । उहाँले हामीलाई पढाउँदै हुनुहुन्छ । हामी हौं ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू । ब्रह्मा पनि रचना
हुनुहुन्छ शिवबाबाको र अहिले हो संगमयुग । राजयोगको लक्ष्य-उद्देश्य पनि छ, हामीलाई राजयोग
सिकाउनुहुन्छ । त्यसैले टिचर पनि सिद्ध भयो । अनि यो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँको लागि । यहाँ बसेर
यो निश्चय गर- हामीले के के सम्झाउनु छ । यो भित्र धारणा हुनुपर्छ । यो त जान्दछौ, कसैलाई
धारणा धेरै हुन्छ, कसैलाई कम । यहाँ पनि जो ज्ञानमा बढी तीक्ष्ण हुन्छ उसैको नाम हुन्छ । पद पनि
उच्च हुन्छ । परहेज पनि बाबाले बताउँदै रहनुहुन्छ । तिमी पूरै वैष्णव बन्छौ । वैष्णव अर्थात् जो
शाकाहारी (भेजीटेरियन) हुन्छन् । मासु, रक्सी आदि खाँदैनन् । तर विकारमा त जान्छन्, बाँकी वैष्णव
बन्यो त के भयो ? वैष्णव कुलका कहलाउँछन् अर्थात् प्याज आदि तमोगुणी चीजहरू खाँदैनन् । तिमी
बच्चाहरू जान्दछौ- तमोगुणी चीजहरू के के हुन् । कुनै असल मानिस पनि हुन्छन्, जसलाई रिलीजेस
माइन्डेड वा भक्त भनिन्छ । संन्यासीहरूलाई भनिन्छ पवित्र आत्मा र जसले दान आदि गर्छन्
उनीहरूलाई भनिन्छ पुण्य आत्मा । यसबाट पनि सिद्ध हुन्छ- आत्माले नै दान-पुण्य गर्छ त्यसैले पुण्य
आत्मा, पवित्र आत्मा भनिन्छ । आत्मा कुनै निर्लेप हुँदैन । यस्ता राम्रा-राम्रा कुरा सम्झनुपर्छ ।
साधुहरूलाई पनि महान् आत्मा भनिन्छ । महान् परमात्मा भनिदैन । सर्वव्यापी भन्नु गलत हो । सबै
आत्माहरू हुन्, जति पनि छन् सबैमा आत्मा छन् । पढे-लेखेकाहरू जो छन् तिनीहरूले सिद्ध गरेर
बताउँछन्, रूखमा पनि आत्मा छ । भन्दछन्- जुन ८४ लाख योनिहरू छन् तिनीहरूमा पनि आत्मा
हुन्छ । आत्मा नहुँदो हो त कसरी बढ्दै जान्थे ? मानिसको जुन आत्मा छ त्यो त जडमा जान सक्दैन ।
शास्त्रहरूमा यस्ता-यस्ता कुरा लेखिदिएका छन् । इन्द्रप्रस्थबाट धक्का दिएपछि पत्थर बन्यो । अब
बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, बाबा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- देहको सम्बन्ध तोडेर आफूलाई आत्मा
सम्झ । म एकलाई याद गर । तिम्रो ८४ जन्म अब पूरा भयो । अब तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु
छ । दुःखधाम हो अपवित्रधाम । शान्तिधाम र सुखधाम हो पवित्रधाम । यो त बुझ्दछौ हैन ? सुखधाममा
रहने देवताहरूको अगाडि शिर निहुराउँछन् । सिद्ध हुन्छ, नयाँ दुनियाँमा पवित्र आत्माहरू थिए, उच्च

२०७२ आषाढ १८ शुक्रवार ३-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पदवाला थिए। अहिले त गाउँछन्— मुझ निर्गुण हारे में कोई गुण नहीं। छन् पनि यस्तै। कुनै गुण छैन। मनुष्यहरूमा मोह पनि धेरै हुन्छ, मरिसकेकाहरूको पनि याद रहन्छ। बुद्धिमा आउँछ, यी मेरा बच्चाहरू हुन्। पति अथवा बच्चा मर्नो भने पनि उनीहरूको याद गरिरहन्छन्। स्त्रीहरूले १२ महिनासम्म त असाध्यै याद गर्छन्, मुख छोपेर रोइरहन्छन्। यसरी मुख छोपेर यदि तिमीले दिन-रात बाबालाई याद गर्नु भने त बेडा पार हुने थियो। बाबा भन्नुहुन्छ— जसरी पतिलाई तिमीले याद गरिरहन्छौ त्यसरी मलाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुने थियो। बाबा युक्तिहरू बताउनुहुन्छ— यसो यसो गर।

खाता हेर्छौं, आज यति खर्च भयो, यति फाइदा भयो, दिनहुँ ब्यालेन्स निकाल्छौ। कसैले महिना महिनामा निकाल्छन्। यहाँ त यसको धेरै जरूरी छ, बाबाले बारम्बार सम्झाउनुभएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू सौभाग्यशाली, हजार भाग्यशाली, करोड भाग्यशाली, पदम, अरब, खरब भाग्यशाली हो। जो बच्चाहरू आफूलाई भाग्यशाली सम्झन्छन्, उनले अवश्य राम्रोसँग बाबाको याद गरिरहन्छन्। ऊ नै गुलाबको फूल बन्छ। यो त सार रूपमा सम्झाउनुपर्ने हुन्छ। बन्नु त बासनादार फूल बन्नु छ। मुख्य हो यादको कुरा। संन्यासीहरूले योग शब्द भनिदिएका छन्। लौकिक पिताले यस्तो भन्दैनन्— मलाई याद गर वा मलाई याद गर्छौ भनेर सोध्दैनन्। पितालाई बच्चाको, बच्चालाई पिताको याद छदैं छ नि। यो त नियम हो। यहाँ सोध्नुपर्छ किनकि मायाले भुलाइदिन्छ। यहाँ आउँछन्, सम्झन्छन्— हामी बाबाको पासमा जाँदैछौं त्यसैले बाबाको याद रहनुपर्छ। बाबाले चित्र पनि बनाउनुहुन्छ, त्यो पनि साथैमा होस्। पहिले-पहिले सदा बाबाको महिमा भन्न शुरू गर। उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ, त्यसो त सबैको बाबा हुनुहुन्छ। सबैका सद्गतिदाता, ज्ञानका सागर नलेजफुल हुनुहुन्छ। बाबाले हामीलाई सृष्टिचक्रको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान दिनुहुन्छ, जसबाट हामी त्रिकालदर्शी बन्छौं। यस सृष्टिमा कुनै मनुष्य त्रिकालदर्शी हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— यी लक्ष्मी-नारायण पनि त्रिकालदर्शी छैनन्। त्रिकालदर्शी बनेर यिनले के नै गर्छन् र? तिमी बन्छौ र बनाउँछौ। यी लक्ष्मी-नारायणमा ज्ञान हुँदो हो त परम्परा चल्थ्यो। बीचमा त विनाश हुन्छ त्यसैले परम्परा चल्न सकेन। बच्चाहरूले यस पढाइलाई राम्रोसँग स्मरण गर्नुपर्छ। संगममा नै तिम्रो पनि उच्चभन्दा उच्च पढाइ हुन्छ। तिमीले याद गर्दैनौ, देह-अभिमानमा आउँछौ, मायाले थप्पड मारिदिन्छ। १६ कला सम्पूर्ण बन्यौ भने विनाशको पनि तैयारी हुन्छ। उनीहरू विनाशको लागि अनि तिमी अविनाशी पदको लागि तैयारी गर्दैछौ। कौरव र पाण्डवहरूको लडाईं भएको होइन तर कौरव र यादवहरूको हुन्छ। ड्रामा अनुसार पाकिस्तान पनि भइहाल्यो। त्यो पनि तब शुरू भयो जब तिम्रो जन्म भयो। अब बाबा आउनुभएको छ भने सबै यथार्थमा हुनुपर्छ नि। यहाँको लागि नै भनिन्छ रगतको नदी बग्छ अनि फेरि घिउको नदी बग्छ। अहिले पनि हेर लडि नै रहन्छन्। फलाना शहर देऊ नत्र लडाईं गर्छौं। यहाँबाट नजाऊ, यो हाम्रो बाटो हो। अब उसले के गरोस्। स्टिमर कसरी जान्छ! फेरि सल्लाह गर्छन्। अवश्य राय लिन्छन्। मद्दतको आशा मिल्छ। उनीहरूले आपसमै खतम गरिदिन्छन्। यहाँ फेरि गृहयुद्ध ड्रामामा निश्चित छ।

अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मीठे बच्चे, धेरै समझदार बन। यहाँबाट बाहिर आफ्नो घरमा गएपछि फेरि बिर्सी नहाल। यहाँ तिमी कमाई जम्मा गर्न आउँछौ। साना-साना बच्चाहरूलाई लिएर आयौ भने तिनीहरूको बन्धनमा बाँधिँएर रहनुपर्छ। यहाँ त ज्ञानसागरको किनारामा आउँछौ, जति धेरै कमाई गर्छौ त्यति नै राम्रो। यसैमा लाग्नुपर्छ। तिमी आउँछौ नै अविनाशी ज्ञान रत्नहरूले भोली भर्न। गायन

२०७२ आषाढ १८ शुक्रवार ३-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
पनि गर्छन् नि- भोलानाथ भरदेऊ भोली। भक्तले त शंकरको अगाडि भएर भन्छन्, भोली भरिदेऊ।
उनीहरूले फेरि शिव र शंकरलाई एउटै सम्भन्छन्। शिव शंकर महादेव भनिदिन्छन्। त्यसोभए
महादेव ठूलो हुने भए। यस्ता साना-साना कुरालाई धेरै बुझ्नुपर्ने हुन्छ।

तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ- अहिले तिमी ब्राह्मण हौ, ज्ञान प्राप्त गरिरहेका छौ। पढाइले मनुष्य
सुधन्छन्। चालचलन पनि राम्रो हुन्छ। अहिले तिमीले पढ्दै छौ। जसले सबैभन्दा धेरै पढ्छ र
पढाउँछ, उनीहरूको चाल-चलन पनि राम्रो हुन्छ। तिमी भन्दछौ- सबैभन्दा राम्रो चरित्र मम्मा
बाबाको छ। फेरि यिनी बडी मम्मा भइन्, जसमा प्रवेश गरेर (बाबाले) बच्चाहरूलाई रच्नुहुन्छ।
माता-पिता कम्बाइण्ड हुनुहुन्छ। कति गुप्त कुरा छन्। जसरी तिमीले पढ्छौ त्यसैगरी मम्माले पनि
पढ्थिइन्। उनलाई एडाप्ट गर्नुभयो। समझदार थिइन्, त्यसैले ड्रामा अनुसार सरस्वती नाम भयो।
ब्रह्मपुत्रा ठूलो नदी हो। सागर र ब्रह्मपुत्राको संगममा मेला पनि लाग्छ। ठूली नदी भएकीले माँ पनि
हुनुभयो नि। तिमी मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई कति माथि उठाउनुहुन्छ। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई नै
हेर्नुहुन्छ। उहाँले त कसैको याद गर्नु छैन। यिनको आत्माले त बाबालाई याद गर्नु छ। बाबा
भन्नुहुन्छ- हामी दुवैले बच्चाहरूलाई हेर्छौं। म आत्माले (ब्रह्माले) त साक्षी भएर हेर्नु छैन, तर
बाबाको सङ्गमा रहेर म पनि यसरी नै हेर्छु। बाबाको साथै रहन्छु नि। उहाँको बच्चा हुँ त्यसैले
साथमै रहेर हेर्छु। म विश्वको मालिक बनेर घुम्छु, मानौं मैले नै यो गर्छु। मैले नै दृष्टि दिन्छु। देह
सहित सबै कुरालाई बिसर्नु छ। बाँकी बच्चा र बाबा समान हुन्छौं। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- खुब
पुरुषार्थ गर। अवश्य मम्मा-बाबाले सबैले भन्दा धेरै सेवा गर्छन्। घरमा पनि माता-पिताले नै धेरै सेवा
गर्छन् नि। सेवा गर्नेले अवश्य पद पनि उच्च नै पाउँछन्। त्यसैले फेरि अनुसरण गर्नुपर्छ नि। जसरी
बाबाले अपकारीहरूमाथि पनि उपकार गर्नुहुन्छ, त्यसैगरी तिमीले पनि बाबालाई अनुसरण गर। यसको
पनि अर्थ सम्भन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, अरू कसैको पनि नसुन। कसैले केही भनोस्,
सुनेको नसुन्यै गरिदेऊ। तिमी मुस्कुराइरह्यौ भने ऊ आफैं ठण्डा हुन्छ। बाबाले भन्नुभएको थियो,
कोही रिसाउँछन् भने तिमीले उसलाई फूल चढाऊ। भन, तिमी अपकार गर्छौं, म उपकार गर्छु। बाबा
स्वयं भन्नुहुन्छ, सारा दुनियाँका मनुष्यले मेरो अपकार गर्छन्, सर्वव्यापी भनेर मलाई कति गाली गर्छन्,
म त सबैको उपकारी हुँ। तिमी बच्चाहरू पनि सबैको उपकार गर्नेवाला हौ। तिमीले विचार गर-
हामी के थियौं, अब के बन्दैछौं। विश्वको मालिक बन्दैछौं। यस्तो विचार त कल्पनामा पनि थिएन।
धेरैलाई घरैमा पनि साक्षात्कार भएको छ। तर साक्षात्कारले के हुन्छन् र। बिस्तारै बिस्तारै वृक्ष ठूलो
हुँदै जान्छ। यो नयाँ दैवी कल्पवृक्षको स्थापना भइरहेको छ नि। बच्चाहरूले जान्दछन्, हाम्रो दैवी
फूलहरूको बगैँचा बनिरहेको छ। सत्ययुगमा देवताहरू नै रहन्छन्, जुन अब आउनु छ, चक्र
घुमिरहन्छ। ८४ जन्म पनि उनीहरूले नै लिन्छन्। अरू आत्माहरू फेरि कहाँबाट आउँछन्। ड्रामा
अनुसार जति पनि आत्माहरू छन्, कोही पनि पार्टमा आउनबाट छुट्न सक्दैनन्। यो चक्र घुमि नै
रहन्छ। आत्माहरू कहिल्यै घट्दैनन्। साना-ठूला हुँदैनन्।

बाबा बसेर मीठा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू सुखदायी बन। आमाले
भन्छन् नि- आपसमा लडाईं भगडा नगर। बेहदका बाबाले पनि बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- यादको
यात्रा धेरै सजिलो छ। अरू यात्रा त जन्म-जन्मान्तरदेखि गर्दै आएका छौ, फेरि पनि सिँढी तलतिर
उत्रिदै पाप आत्मा बन्दै जान्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ, यो हो रूहानी यात्रा। तिमीलाई यस मृत्युलोकमा
फर्कनु छैन। त्यस यात्राबाट त फर्केर आउँछौ फेरि जस्ताको त्यस्तै बन्छौ। तिमी त जान्दछौ- हामी

२०७२ आषाढ १८ शुक्रबार ३-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन स्वर्गमा जाँदैछौं। स्वर्ग थियो फेरि हुन्छ। यो चक्र घुम्नु नै छ। दुनियाँ त एउटै छ, बाँकी तारा आदिमा कुनै दुनियाँ छैन। माथि गएर हेर्नको लागि कति कोसिस गरिरहन्छन्। कोसिस गर्दा गर्दै मृत्यु सामुन्ने आउँछ। यो सबै हो विज्ञान। माथि गएपछि फेरि के हुन्छ? मृत्यु त अगाडि खडा छ। एकातिर माथि गएर खोजी गर्छन्। अर्कोतिर मृत्युको लागि बमहरू बनाइरहेका छन्। मनुष्यहरूको बुद्धि हेर, कस्तो छ। कसैले प्रेरणा दिइरहेको छ भन्ने पनि जान्दछन्। स्वयं भन्छन्— विश्वयुद्ध अवश्य हुनु छ। यो त्यही महाभारत लडाईं हो। अब तिमी बच्चाहरूले पनि जति पुरुषार्थ गर्छौं, त्यति नै कल्याण गर्छौं। ईश्वरका सन्तान त हौ नै। भगवान्ले आफ्नो सन्तान बनाउनुहुन्छ यसैले तिमी भगवान्-भगवती बन्छौ। लक्ष्मी-नारायणलाई देवी-देवता भन्छौ नि। कृष्णलाई देवता मान्छन्, राधेलाई कम। सरस्वतीको नाम छ, राधेको नाम छैन। कलश फेरि लक्ष्मीसँग देखाउँछन्। यो पनि गल्ती गरेका छन्। सरस्वतीका पनि अनेकौं नाम राखिदिएका छन्। त्यो त तिमी नै हौ। देवीहरूको पनि पूजा हुन्छ भने आत्माहरूको पनि पूजा हुन्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई हरेक कुरा सम्झाइरहनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी बाबा अपकारीमाथि पनि उपकार गर्नुहुन्छ, त्यसैगरी बाबाको अनुसरण गर्नु छ। कसैले केही भन्यो भने सुनेको नसुने जस्तै गरिदिनु छ। मुस्कुराइरहनु छ। एक बाबाबाट मात्र सुन्नु छ।
- २) सुखदायी बनेर सबैलाई सुख दिनु छ, आपसमा लडाईं भगडा गर्नु छैन समझदार बनेर आफ्नो भोली अविनाशी ज्ञान रत्नहरूले भरीपूर्ण पार्नु छ।

वरदानः— मग्न अवस्थाको अनुभवद्वारा मायालाई आफ्नो भक्त बनाउने मायाजित भव

मग्न अवस्थाको अनुभव गर्नको लागि आफ्नो अनेक टाइटल वा स्वरूप, अनेक गुणहरूको शृङ्गार, अनेक प्रकारको खुशीको, रूहानी नशाको, रचयिता र रचनाको विस्तारका प्वाइन्टहरू, प्राप्तिका प्वाइन्टहरूलाई स्मृतिमा राख। जुन आफूलाई मन पर्ने कुरा छ त्यसमा मनन गर्नु भन्ने मग्न अवस्था सहजै अनुभव हुन्छ, फेरि कहिल्यै परवश हुँदैनौ, मायाले सदाको लागि नमस्कार गर्छ। संगमयुगको पहिलो भक्त माया बन्न पुग्छ। जब तिमी मायाजित मास्टर भगवान् बन्छौ तब माया भक्त बन्दछ।

स्लोगनः— तिम्रो उच्चारण र आचरण ब्रह्मा बाबाको समान होस् तब भनिन्छ सच्चा ब्राह्मण।